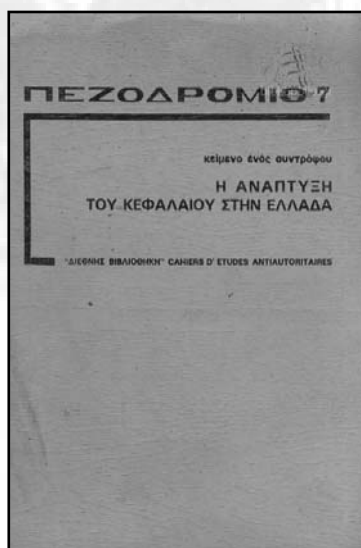

Η ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ 1973

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ
ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

ΣΤΟ
ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ 7,
1976
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΔΙΕΘΝΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μέσα στα πλαίσια μιᾶς σημείωσης θά προσπαθήσουμε νά σχηματίσουμε συνοπτικά τή δράση τῶν "ἀναρχικῶν". Ἡ ὁμάδα αὐτή, χωρίς νά ἀποτελεῖ τυπική ὀργάνωση, λειτούργησε ὀργανωμένα στά γεγονότα τοῦ Νοέμβρη, ὅπως ἐπίσης καί σέ μία σειρά ἄλλων δραστηριοτήτων. Στούς κόλπους τῆς περιλαμβανόταν καί ὁ σύντροφος πού γράφει αὐτές τίς γραμμές. Θά περιοριστοῦμε στήν ἐπέμβασή τῆς, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ὅτι ἄλλοι "ἀναρχικοί" δέν λειτούργησαν μεμονωμένα μέσα καί ἔξω ἀπό τό Πολυτεχνεῖο.

Ἦδη τήν Τετάρτη τό ἀπόγευμα ἡ ὁμάδα αὐτή τῶν συντρόφων χρησιμοποιοῦντας σπρέϋ καί ξεκολλόντας ἀπό τά τρόλλεϋ πού κερνοῦσαν ἀπό τήν Πατησίων τά διαφημιστικά, ἔγραψαν (ὅπως ἐπίσης καί στό ἐσωτερικό τοῦ Πολυτεχνείου) ἀρκετές δεκάδες συνθήματα.

Ἡ προβολή τῶν συνθημάτων ἀπό τά κρατικά μέσα ἐνημέρωσης (τηλεόραση) μέ σκοπό νά ἐπισείσουν τόν ἐφιάλτη τῆς κοινωνικῆς ἀνατροπῆς ὀδήγησε σέ ἀ ν τ ῖ θ ε τ α ἀπό τά προσμενόμενα ἀποτελέσματα, στό μέτρο πού αὐτά σ υ ν τ ἔ λ ε σ α ν σέ μιᾶ ριζοσπαστικοποίηση καί σέ μιᾶ ἀπαρχή ξεπεράσματος τῆς ψευδοῦς ἀντίθεσης Δημοκρατίας - Δικτατορίας. Ἀναφέρουμε ὀρισμένα ἀπό τά συνθήματα: "Κοινωνική Ἐπανάσταση", "Κράτος = καταστολή", "Κάτω τό Κεφάλαιο", "Κάτω τό Κράτος", "Κάτω ὁ Στρατός", "Μᾶς 1968", "Γενική Ἐξέγερση", "Κάτω ἡ μισθωτή ἐργασία", "Τό προλεταριάτο εἶναι νεκροθάφτης τῆς μισθωτῆς ἐργασίας", "Τό προλεταριάτο στό δρόμο", "Ἐργατικά Συμβούλια", "Οἱ ἐργάτες δέν ἔχουν πατρίδα", "Οἱ πατριῶτες εἶναι μαλάκες", "Κάτω ἡ Ἐξουσία".

Ἡ κανικόβλητη ἀπόκριση τῶν λακέδων τοῦ Κράτους καί τοῦ Κεφαλαίου στήν ἀγέρωχη ἐπιβεβαίωση τῶν στόχων τῆς Κοινωνικῆς Ἐπανάστασης, ἀποκρυσταλλώθηκε γιά πρώτη φορά στήν παράνομη "Πανσπουδαστική" (Νῦ 8-Γενάρης-Φλεβάρης 1974).

"Καταγγέλλουμε τή προσχεδιασμένη εἰσβολή στό χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου τή Τετάρτη, 14 τοῦ Νοέμβρη, 350 κερύκου ὀργανωμένων πραχτόρων τῆς ΚΥΠ, σύμφωνα μέ τό προβοκατορικό σχέδιο τῶν Ρουφογάλη-Καραγιαννοπούλου, μέ βάση τίς ἐντολές τοῦ παραμερισμένου τώρα τέως πρωτοδικτάτορα Παπαδόπουλου καί τῆς ἀμερικανικῆς CIA, μέ σκοπό νά προβάλλουν μέ κάθε μέσο τραμπουκισμοῦ καί προβοκάτσιας γελοῖα καί ἀναρχικά συνθήματα καί συνθήματα πού δέν ἐκφράζανε τή στιγμή καί τίς συγκεκριμένες δυνάμεις. Γιά νά μπορέσουν ἔτσι ν' ἀπομονώσουν τό κίνημα μας καί τήν ἐκδήλωσή μας τοῦ Πολυτεχνείου ἀπό τό σύνολο τοῦ λαοῦ καί τῆς νεολαίας. Γιά νά μπορέσουν παραπέρα, κατασκευάζοντας (καί μέ τή βοήθεια τῶν χουντικῶν μέσων ἐνημέρωσης) τήν εἰκόνα μιᾶς μεμονωμένης ἐξτρεμιστικῆς ἐπαναστατικοαναρχικῆς ἐξέγερσης πού δέν ἔχει τή συμπαράσταση τοῦ λαοῦ, νά ξαναχρησιμοποιήσουν τό χιλιοτριμμένο πρόσχημα τοῦ 'ἐπακειλούμενου κοινωνικοῦ καθεστώτος'".

Καί γιά νά τό ἐμφανίσουν ὅτι: "δέν ἦταν παρά οἱ ἔξαλλες μηδενιστικές ἐνέργειες ἀμετανόητων ἀναρχικῶν στασιαστῶν καταστροφῶν".

Παρακάτω μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι: "τά συνθήματά μας: Ψωμί-Παιδεία-Ἐλευθερία, 20% γιά τή Παιδεία, Κάτω ἡ χούντα, Ἐξω οἱ ἀμερικάνοι, Ἐργάτες Ἀγρότες Φοιτητές, Ὅλοι Ἐνωμένοι, Λαϊκή κυριαρχία, Ἐθνική Ἀνεξαρτησία ἔπνιξαν τίς ψευτοεπαναστατικές κραυγές τῆς ΚΥΠ καί τῶν χαφιέδων τῆς πού αἰφνιδιαστικά εἶχαν προβάλλει μέ πανώ καί μέ τήν τραμπουκική κατάληψη δύο μεγαφώνων, συνθήματα ὅπως: Κάτω τό Κράτος, Κάτω ἡ Ἐξουσία Μᾶς τοῦ '68, καί εἶχαν πρωτοστατήσει σέ κάποιες ἀνεδαφικές ἐκκλήσεις γιά ἄμεση λαϊκή ἐπανάσταση καί ἄμεση γενική ἀπεργία".

Ἡ ἐξοικείωση μέ τή λέξη "χαφιές" τῶν συντακτῶν τοῦ παραπάνω κειμένου δέν εἶναι καθόλου τυχαία. Πηγάζει ἀπό τή φύση τοῦ ἐπαγγέλματός τους. Ἦδη σήμερα εἶναι ἔμμισθοι χαφιέδες τῆς μπρεζνιεφικῆς γραφειοκρατίας καί αὔριο, ἐκίδοξοι αὐθεντικοί χαφιέδες τῆς "σοσιαλιστικῆς" Ἀσφάλειας κάποιος ἑλληνικῆς "Λαϊκῆς Δημοκρατίας". Ἀλλά γιά νά μήν τοῦς ἀδικήσουμε θά πρέπει νά ποῦμε ὅτι θά εἶναι χαφιέδες καί Ἀσφαλίτες ἀλλιώτικοι ἀπ' τοῦς ἄλλους. Πράγματι, πάνω ἀπό τά ἀνακριτικά τους γραφεῖα, μέσα στίς φυλακές καί τά ψυχιατρεῖα τους μέσα στά στρατόπεδα συγκέντρωσης καί μέσα στά ἐργοστασιακά τους κότερα... πάνω στά πιλήκια καί τά γαλόνια τους θά ὑπάρχουν σφυροδρέπανα,

καί ὄχι "ἀντιδραστικά" ἐμβλήματα.

Ἡ λάσπη ὅσο πρόστυχη κι ἂν εἶναι δέν μᾶς σοκάρει. Εἶναι ἡ προσφιλέης μέθοδος ὅλων τῶν λακέδων τοῦ κεφαλαίου καί τοῦ κράτους. Δέν θά πρέπει λοιπόν, ὅλα τά παραπάνω νά ἐκληφθοῦν σάν διαμαρτυρία ἐναντίον τῶν λασπολόγων. Ἡ λογική τῆς Διαμαρτυρίας ἐντάσσεται μέσα στή λογική τοῦ Μαρτυρολογίου-λογική προσφιλέης στήν ἐλληνική ἀριστερά τοῦ κεφαλαίου καί ὄχι στήν κοινωνική ἐπανάσταση.

Ἐνα ἀκόμη δεῖγμα τῶν μεθόδων τους-τό ὑπενθυμίζουμε γιά ὅσους θέλουν νά ἔχουν ἀδύνατη μνήμη-μᾶς δώσανε καί στήν περίπτωση τοῦ παραπάνω κειμένου, πού τό παρουσιάσανε σάν ἀνακοίνωση τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πολυτεχνείου γιά νά δεχθοῦν λίγο ἀργότερα μιά διάφευση ὑπογραμμένη ἀπό 17 μέλη τῆς Σ.Ε. πού μεταδόθηκε τά τέλη τοῦ Ἀπρίλη τοῦ '74 ἀπό τή "Ντῶτσε Βέλλε": "...Δέν λάβαμε μέρος στή σύνταξη ἢ ὑπογραφή καμιᾶς παρόμοιας ἀνακοίνωσης, καί φυσικά οὔτε τῆς παραπάνω... Ἡ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τῆς Σ.Ε. γιά τήν κάλυψη καί προβολή ὀρισμένων γνωμῶν καί θέσεων, ἀνεξάρτητα ἀπ' τήν ὁποιαδήποτε κριτική πού θά μπορούσε ν' ἀσκήσει κανείς γιά τό περιεχόμενό τους εἶναι τουλάχιστον ἀπαράδεκτη..."

Ἀνάλογη στάση μέ τό ΚΚΕ(ἐξ.) υἱοθέτησε ὁ Γενικός Γραμματέας τοῦ ΚΚΕ(ἐσ.) Μ. Δρακόπουλος δηλώνοντας ὅτι: "Σκοτεινές δυνάμεις ἐργάζονται γιά νά ἐμποδίσουν τήν ἐπίοδο στή δημοκρατική ὁμαλότητα καί ὀργανώνουν προκλήσεις γιά νά δικαιολογήσουν τήν ἐπιβολή στρατοκρατικῶν μέτρων."

Ἀργότερα ἡ ἀρχική θέση ἀποσιωπήθηκε καί ἐμφανίστηκε διαφοροποιημένη ἐπίσημα στό "Σχέδιο θέσεων τοῦ γραφείου τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ(ἐσ.) πού δημοσιεύτηκε στό "Ριζοσπάστη Μαχητή"(Νῦ 65-Μάρτης 1974): "Μέσα στά γεγονότα ἐπεκράτησε γιά ἕνα ὀρισμένο διάστημα σύγχυση ἀπό τά λαθεμένα συνθήματα πού ἔρριξε μιά μικρή μειοψηφία ἀπό στοιχεῖα διαφόρων ἀριστεριστικῶν τάσεων-συνθήματα σεκταριστικά καί λαθεμένα (κοινωνική ἐπανάσταση-κάτω τό κεφάλαιο-κάτω ἡ ἐξουσία) καί δεσμεύτηκε ὕστερα στό σύνθημα 'τώρα ἢ ποτέ'..."

Τήν Τετάρτη τό βράδυ γύρω στίς 11, οἱ σύντροφοι αὐτοῦ(μαζί μέ λίγους ἄλλους), ὡθούμενοι ἀπό τήν ἀνάγκη τῆς δημιουργίας ἑνός πόλου συσπειρώσεως ἔξω ἀπό τίς ἀξιοθηρήνες φοιτητικές συνελεύσεις πού εἶναι ἀπό παράδοση τόποι χειραγώγησης, πολιτικῆς μανούβρας καί ἐκτόνωσης τῶν ὁποιοδήποτε ἀνατρεπτικῶν διαθέσεων, πῆραν τήν πρωτοβουλία γιά μιά συνέλευση τῶν ἐργαζομένων καί γενικώτερα τῶν μή-φοιτητῶν πού βρισκόντουσαν στό χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου. Ἀφοῦ βρήκανε μιά αἴθουσα στό κτίριο Γκίνη καί φτιάξανε τό ἠλεκτρικό καί τό μικρόφωνο, ἄρχισαν νά καλοῦν τοῦς ἐργαζομένους νά πάρουν μέρος στή συνέλευση.

Στό διάστημα αὐτό συνέβη τό ἀκόλουθο ἀξιολογημένο περιστατικό: οἱ σύντροφοι αὐτοῦ, μαζί μέ μερικά ἀκόμα ἐργατοπαῖδα ἄγνωστα μέχρι τότε, πῆγαν στό κτίριο τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς καί κ α τ α σ χ ε σ α ν ἀπό τοῦς φοιτητές ἕναν ἀπό τοῦς τρεῖς πολυγράφους τους γιά νά τόν θέσουν στήν ὑπηρεσία τῆς συνέλευσης τῶν ἐργαζομένων. Μερικοῦ φοιτητές(στελέχη τῶν Κ.Κ.), ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι κάτι τέτοιο θά σήμαινε τήν ἀμφισβήτηση τοῦ μονοπωλίου τῆς ἔκφρασης, ἔφεραν ἀντιρρήσεις. Μετά ἀπό μερικές "ἀπρεπεῖς" χειροδικίες καί βλέποντας ὅτι οἱ "ἐξτρεμιστές" δέν ἦταν διατεθειμένοι νά τό συζητήσουν καί πολύ μαζί τους, ὑποχώρησαν. (Αὐτό ἦταν νοητό τήν Τετάρτη, ὄχι ὁμως καί τήν Παρασκευή ὅταν τό μονοπώλιο τῆς ἔκφρασης, πού τότε ἀντιπροσωπευόταν ἀπό τό ραδιοφωνικό σταθμό τοῦ Πολυτεχνείου, περιφρουροῦνταν ἀπό πολυάριθμα ἐ π α γ γ ε λ μ α τ ι κ ᾶ - δηλ: ἔμμισθα - στελέχη.) Ὁ πολύγραφος αὐτός στή συνέχεια ἐγκαταλείφθηκε λόγω τεχνικῆς ἀδυναμίας νά λειτουργήσει (δέν κατορθώθηκε νά βρεθοῦν μεμβράνες, μελάνι, χαρτί καί γραφομηχανή). Μετά τή μεταπολύτευση ἕνα ἡγετικό στέλεχος τοῦ "Ρήγα Φεραίου" ἐπρόκειτο νά δηλώσει κατά τή διάρκεια τῶν κρατικῶν ἀνακρίσεων ὅτι "ἄ γ ν ω σ τ ο ι π ρ ο β ο κ ᾶ τ ο ρ ε ς" ἐπιχείρησαν νά πάρουν ἕναν πολύγραφο ἀλλά "ἀπώθηθησαν"(sic!)...καί ζήτη-

σε από τό Δημοκρατικό Κράτος νά τούς ἀνακαλύψει καί νά τούς τιμωρήσει! Κι ὁμως αὐτό τό μαρξιστικό κάθαρμα γνώριζε πολύ καλά καί ὁ ν ο μ α σ τ ι κ ᾶ δύο τουλάχιστον συντρόφους.

Κατά τίς 1 μετά τά μεσάνυχτα μέσα στήν αἴθουσα Γκίνη εἶχαν μαζευτεῖ 300 περίπου ἄτομα. Πρῶτος πῆρε τό λόγο ἕνας σύντροφος ὁ ὁποῖός ζήτησε νά μή θεσπιστεῖ κανένα προεδρεῖο γιά νά "διευθύνει" τή Συνέλευση, καί ὑποστήριξε ὅτι ὁ καθένας θά πρέπει νά ἔχει ὑπευθυνότητα καί νά γνωρίζει ὅτι πρέπει νά εἶναι σύντομος καί νά δίνει τό λόγο σέ κάποιον ἄλλο. Ἀφοῦ αὐτά ἔγιναν ἀποδεκτά, συνέχισε πάνω στήν αὐτονομία τοῦ ταξικοῦ ἀγῶνα καί τῆς ἴδιας τῆς Συνέλευσης, ἡ ὁποία δέν ἐκπροσωπεῖ παρά μόνο τόν ἑαυτό της ἀλλά καί δέν δέχεται νά ἐκπροσωπηθεῖ ἀπό κανέναν ἄλλο.

Γράφει σχετικά ἡ "Ἐργατική Πάλη" (N^ο 15-23 Νοεμβρίου 1974): "Τό πρῶτο πρόβλημα πού ὑπῆρχε ἀφοροῦσε τή διευθунση τῆς συζήτησης. Ἐγιναν πολλές προτάσεις γιά πρόεδρο ἢ προεδρεῖο τῆς συνέλευσης ὅπως ἐπίσης καί ἡ πρόταση νά μήν ὑπάρξει κανενός εἰδους προέδρευση πού ἔγινε καί ὑποστηρίχτηκε ἀπό τούς ἀναρχικούς καί ἀναρχίζοντες. Τό θέμα δημιούργησε ἀρκετή σύγχυση καί ὁλόκληρη ἡ συζήτηση ἔγινε κάτω ἀπ' τή διευθунση διαφόρων ἀγωνιστῶν πού πρωτοβουλιακά προσπαθοῦσαν νά βάλουν κάποια τάξη στή συζήτηση καί πολλές φορές ἡ συνέλευση κατέφευγε στή γενική ψηφοφορία γιά ν' ἀποφασιστεῖ ἄν κάποιος θά ἔπρεπε νά συνεχίσει ἢ νά τοῦ ἀφαιρεθεῖ ὁ λόγος."

Καί συνεχίζει παρακάτω: "Ἡ τάση πού ἔκφραζαν οἱ "ἀντιεξουσιαστές" καί οἱ ἀναρχικοί δούλεψε συνειδητά γιά νά ἀποτρέψει κάθε ὀργανωμένη προσπάθεια τόσο μέσα στήν ἴδια τήν συνέλευση ὅσο καί στά καθήκοντα γιά τήν κινητοποίηση πού ἔβαζε αὐτή στόν ἑαυτό της. Οἱ ὀμιλητές της ἐπέμεναν πάρα πολύ σέ ἰδεατά σχήματα γιά τή μελλοντική κοινωνία ἐπαναλαμβάνοντας πολλές φορές διάφορες θέσεις τοῦ Γκύντε Μπόρ ἀπ' τό "Κοινωνία καί θεάματα" καί τήν ἰδανική κοινωνία ὅπου δέν θά ὑπάρχει καμιά ἐξουσία. Θεωροῦσαν ὅτι αὐτά τά πράγματα ἦταν ἄμεσα ἐφαρμόσιμα καί γι' αὐτό ἀντιτάσσονταν σέ κάθε ἱεράρχηση καί ὀργάνωση μέσα στή συνέλευση. Ἡ στάση αὐτῆς τῆς τάσης προκάλεσε ἐπίσης σοβαρή καθυστέρηση καί σύγχυση μέσα στή συνέλευση."

Μετά ἀπό ἀδιάκοπες συζητήσεις, καί φυσικά διαφωνίες, μιᾶς νύχτας ἔγινε σαφές ὅτι ὅλοι ἢ σχεδόν ὅλοι ὅσοι μετεῖχαν στή Συνέλευση ἦταν σύμφωνοι μέ τό ἀντικαπιταλιστικό περιεχόμενο τοῦ ἀγῶνα (ἀνεξάρτητα ἀπό τή διάσταση πού τοῦ ἔδινε ὁ καθένας) καί ἀποφασίστηκε νά βγεῖ μιᾶ διακήρυξη καί νά μοιραστεῖ τό πρῶν σέ ἐργοστάσια καί σέ χώρους ὅπου μαζεύονται ἐργαζόμενοι.

Πάνω στό θέμα τῆς διακήρυξης πρέπει νά ὑπογραμμίσουμε μιᾶ π λ α σ τ ο γ ρ α — φ ῖ α πού ὑπάρχει στό κείμενο τῶν "Ἀωνύμων". Σάν γνήσιοι καί ἀδίστακτοι ἀριστετιστές, μᾶς διαβεβαιώνουν ὅτι ἡ Συνέλευση ψ ἡ φ ι σ ε μιᾶ διακήρυξη ἡ ὁποία μάλιστα ἐκτυπώθηκε. Ἀλλά ἡ διακήρυξη, ἔτσι τουλάχιστον ὅπως μᾶς τή δίνουν ἐκ τῶν ὑστέρων ὑπάρχει μόνο στό κεφάλι τους, καί, δυστυχῶς γι' αὐτούς ἐκτυπώθηκε μονάχα μερικῶς μῆνες μετά τό Νοέμβρη καί στό ἐξωτερικό.

Πιο κοντά στήν ἀλήθεια βρίσκεται τό βιβλίο ἐνός τροτσκιστῆ μέ τίτλο: "Τά Νοεμβριανά στό φῶς τοῦ μαρξισμού" καί πού εἶναι τό μοναδικό—ἀπ' ὅλα ὅσα ἔχουν δημοσιευτεῖ—πού ἀναφέρει—φυσικά ἔτσι ὅπως τό καταλαβαίνει—τό γεγονός στή σελίδα 25-6 μέ ὑπότιτλο πολύ χαρακτηριστικό: "Ἡ δ ι α κ ῆ ρ υ ξ η π ο ὗ δ ἔ ν ἔ γ ι ν ε".

"...Μέ σύντομη ἐπεξεργασία παρουσιάστηκαν δύο σχέδια διακήρυξης. Τό πρῶτο—πού ἐμφανίστηκε σάν τροτσκιστικό—καθόριζε τό σοσιαλιστικό προσανατολισμό τοῦ κινήματος, ἀπευθύνοντάν πρὸς τούς ἐργάτες, ζητοῦσε τή δημιουργία ἐπιτροπῶν παντοῦ, ἔθετε ζήτημα γενικῆς ἀπεργίας στήν πάλη κατά τῆς δικτατορίας. Κατέληγε στήν ἀνάγκη δημιουργίας ἐπαναστατικοῦ κόμματος. Ἦς ἕνα βαθμό, ἐξέφραζε τό γενικό προσανατολισμό τοῦ Τροτσκισμού. Ἀνολοκλήρωτο. Ἀλλά δέν ἔθετε ζήτημα ἐξουσίας. Τό ἄλλο, ἐξέφραζε τίς ἀπόψεις τῶν ἀναρχικῶν. Μέ μερικῆς παραλλαγῆς, προσανατολιζόνταν στή σοσιαλιστική λύση. Ζητοῦσε τήν ἐπέμβαση τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τήν κατάληψη τῶν ἐργοστασίων. Ἐθετε ἐπίσης

ζήτημα γενικής άπεργίας και δημιουργίας συμβουλίων που θά πάλευαν για τά ζητήματα τών μαζών. Άλλά καθώς ήταν αυτή ή τάση ύποταγμένη στο άυθόρμητο του κινήματος και άντιεξουσιαστική άρνιόταν τήν άναγκαιότητα τής κατάληψης τής έξουσίας."

"Όσον άφορά τήν πρώτη διακήρυξη,αυτή άποδύεται σωστά άν και άπουσιάζει ή έμφαση που δόθηκε στην οίκοδόμηση του "ΝΕΟΥ" έπαναστατικού κόμματος. Σχετικά με τή δεύτερη άρκει νά αναφέρουμε αύτούσια τήν κατάληξή της ή όποία και συνοψίζει τή θεώρηση τών συντρόφων μας: "3.- 'Η άυτόνομη συνέλευση τών έργαζομένων που βρίσκονται στο χώρο του Πολυτεχνείου καλεϊ τους έργαζόμενους νά καταλάβουν τους χώρους παραγωγής και νά δημιουργήσουν έργοστασιακές και άπεργιακές έπιτροπές με άπώτερο σκοπό τή δημιουργία εργατικών συμβουλίων. Τό μίνιμουμ πρόγραμμα τών εργατικών συμβουλίων είναι ή καταστροφή τής μισθωτής εργασίας,του κράτους,του έμπορεύματος και τής πολιτικής."

Πάντως τό έρώτημα παραμένει. Γιατί δέν έγινε ή διακήρυξη; 'Η άπάντηση έχει δύο σκέλη. Πρώτον,ή "τροτσκιστική" διακήρυξη δέν μπορούσε με κανένα τρόπο νά συγκεντρώσει τήν πλειοψηφία παρ'όλο που έπαγγελματικά στελέχη του Κόμματος-κι αυτό είναι τρομερά άπολαυστικό-σήκωναν τό χέρι ύπερψηφίζοντας τή δημιουργία του ν έ ο υ έπαναστατικού κόμματος.

Αυτή τήν άδυναμία της όμολογούν με όδύνη οί Μαξιστές Λενινιστές του Ε.Κ.Κ.Ε. στη μνημειώδη προσούρα τους "Νά σηκώσουμε ψηλά τή σημαία του Νοέμβρη" στη σελίδα 29: "Η όλη συγκέντρωση έντοπίστηκε στη συζήτηση γύρω από τό:"τί νά κάνουμε για νά οργανωθούμε" στους χώρους εργασίας άσχετα με τήν κατάληψη. Φαίνεται ότι οί άναρχικοί κατέβασαν ότι είχαν και δέν είχαν(5-6 άτομα)και μπόρεσαν νά άποπροσανατολίσουν για πολλή ώρα τή συζήτηση. 'Η ύπεροπτική τους στάση και όλες οί άνοησίες που άραδιάσανε τους έκαναν από τήν αρχή άντιπαθητικούς στην συγκέντρωση. Στη συζήτηση γύρω από μία διακήρυξη εργατών,που θά τυπωνόταν στον πολύγραφο του Πολυτεχνείου,ένω ύπήρχαν έπίμονες προτάσεις για νά εκφραστεί ή άνάγκη οίκοδόμησης ενός 'Επαναστατικού Κόμματος, μπόρεσαν οί άναρχικοί με τίς ύστερίες τους ν'άποπροσανατολίσουν τή συζήτηση,και τό ζήτημα παραμερίστηκε στη διακήρυξη,ένω στην συζήτηση έρχόταν συνέχεια."

Δεύτερον,ή συνέλευση δέν μπόρεσε νά ολοκληρωθεί έξαιτίας τής ό ρ γ α ν ω μ έ ν η ς προσπάθειας τών κομματικών νά τήν σπάσουν. Τό άποκορύφωμα αυτής τής προσπάθειας σημειώθηκε τήν Πέμπτη τό πρωί,με τήν είσβολή καμιάς είκοσαριάς κομματικών φοιτητών. 'Από τά όσα ειπανε ειχαμε σημειώσει επί τόπου τήν άντιπροσωπευτική και άξιολογημένη φράση:"'Εμεϊς δέν κρατάμε φυτάρι και κασμά αλλά μολύβι. "Αν θέλετε νά κάνετε κατάληψη νά πάτε στην 'Εργατική 'Εστία". 'Υποστήριξαν ότι οί εργάτες δέν έχουν καμιά δουλειά στο Πολυτεχνείο,ότι ο χώρος ανήκει στους φοιτητές και ότι δέν μπορεί νά προβάλλονται εργατικά συνθήματα όπως τό "Κάτω τό Κεφάλαιο". Τό άποτέλεσμα ήταν ή δημιουργία σύγχυσης άπογοήτευσης και άηδίας. Πολλοί εργάτες άπαντούσαν με ένα"άει γαμηθείτε ρέ μαλάκες",και έφευγαν. Βέβαια ή επέμβαση τών κομματικών λακέδων δέν θά μπορούσε νά φέρει από μόνη της κανένα άποτέλεσμα. Άλλά πραγματοποιήθηκε σε μία στιγμή που ή συνέλευση έτσι κι άλλως πλησίαζε στο τέλος της έξαιτίας τής κούρασης από τήν όλονύχτια άγρύπνια και,πράγμα ακόμα σημαντικώτερο,έπειδή οί περισσότεροι εργάτες έφευγαν σιγά-σιγά για νά πάνε στη δουλειά τους.

'Η τακτική αυτή τών κομματικών άκολουθήθηκε και τίς επόμενες ήμέρες με κατάληψη νά μήν έπιτρέπουν στους εργάτες που δέν έχουν φυσικά φοιτητική ταυτότητα νά μπούν στο Πολυτεχνείο,προβάλλοντας τό πρόσχημα ότι έμποδίζουν τήν είσοδο ασφαλितών(ένω είναι γνωστό σε όλους πώς κάθε ασφαλितής μπορεί νά έχει πλουσιώτατη συλλογή φοιτητικών ταυτοτήτων). 'Η πραγματικότητα είναι ότι ήθελαν πάση θυσία νά διαφυλαχτεί ή σύνθεση μέσα στο Πολυτεχνείο. Πράγμα που ήταν άδύνατο νά κατορθωθεί,κι αυτό άποδεικνύεται άτράνταχτα από τόν αριθμό τών εργατών που συνελήφθησαν(475 εργάτες έναντι 317 φοιτητών)άν και είχαν περισσότερους λόγους από ένα φοιτητή νά μή συμβει μέσα στο Πολυτεχνείο.

Ένα ακόμη έπεισόδιο πού εΐναι ένδεικτικό τής συνωμοσίας σιωπής πάνω στή συνέλευση τών έργαζομένων, άποκαλύπτει τό επίπεδο τής άνεπτυγμένης συνείδησης τών κομματικών στελεχών στήν κ α τ α σ τ ρ ο φ ή κ ά θ ε τ ε κ μ η ρ ί ο υ τής έπαναστατικής ίστορίας. Όλη τή διάρκεια τής νύχτας τής Τετάρτης ένας αρχιτέκτονας-όπως μάθαμε άργότερα-μαγνητοφωνούσε όσα λεγόντουσαν μέσα στή συνέλευση. Για κακή του τύχη όμως τόν άντιληφθήκανε τά έπαγγελματικά στελέχη πού εΐχαν έρθει μέ σκοπό νά διαλύσουν τήν συνέλευση. Μέσα σέ διάστημα δευτερολέπτών άφοϋ έπεσαν πάνω του τοϋ πηραν τήν ταινία καί τ ή ν κ α τ έ σ τ ρ ε ψ α ν έ π ί τ ό π ο υ. "Ελεγαν ότι ίσως εΐναι τής 'Ασφάλειας καί ότι ή ταινία θά μπορούσε νά χρησιμοποιηθεΐ έναντίον τους...Εΐναι άλήθεια πώς τότε ή ομάδα τών συντρόφων μας "μπερδεύτηκε" καί όταν κατάλαβε τί συνέβαινε ήταν άργά. "Η ταινία εΐχε ήδη καταστραφεΐ. Μονάχα εκ τών ύστέρων καταλάβαμε τί αξία θά εΐχε εκείνη ή μαγνητοταινία για τό έπαναστατικό κίνημα. Σημειώνουμε παρενθετικά πώς μέσα στά πλαίσια τής ίδιας έπιχείρησης έπαναφομοίωσης καί καταστροφής κάθε τεκμηρίου, πραγματοποιήθηκε ή λογοκρισία καί τό "κόψιμο" όλων τών πανώ μέ τά συνθήματα πού άναφέρθηκαν πιο πάνω από τήν ταινία πού προβλήθηκε στήν 'Ελλάδα μετά τήν μεταπολίτευση-τήν ίδια ταινία πού εΐχε επανειλημμένα προβληθεΐ στό Παρίσι καί άργότερα στή Γερμανία χωρίς λογοκρισία.

Τό πρωινό τής Πέμπτης ό χώρος τοϋ Πολυτεχνείου εΐχε ουσιαστικά εκκενωθεΐ από τούς έργάτες. Τό βράδυ μέ πρωτοβουλία αυτή τή φορά τών άριστεριστών, καί μέ τήν άνοχή τής Συντονιστικής Έπιτροπής τών φοιτητών ξαναστήθηκε ή έργατική συνέλευση στήν ίδια αίθουσα τοϋ κτιρίου Γκύνη. Όμως ό χαρακτήρας της εΐχε αλλάξει ριζικά. Στή θέση τής μή-διευθυνόμενης συνέλευσης τής Τετάρτης, όπου οί έργάτες συζητούσαν έλεύθερα τά πάντα, χωρίς νά εΐναι όπαδοποιημένοι, δημιουργήθηκε ένα κοινοβούλιο τής 'Αριστεράς μέ τίς παρατάξεις του, τούς προκαθορισμένους ψηφοφόρους του καί τό σμήνος τών επίδοξων ήγετών του. (Ή ποιότητα τής συνέλευσης εΐχε πέσει μέχρι τοϋ σημείου πού ένας μαρξιστής διανοούμενος μόρεσε νά δηλώσει καμαρωτά ότι εΐναι κι αυτός έργαζόμενος, καί κατά συνέπεια έχει δικαίωμα συμμετοχής έφόσον "σάν διανοούμενος π α ρ ά γ ε ι έ ρ γ α τ ι κ ή ύ δ ε ο λ ο γ ί α").

Ξημερώνοντας τό πρωΐ τής Παρασκευής, μετά από ψηφοφορία εκλέχτηκε μιά έπιτροπή "έργατικής κινητοποίησης" μέ καθήκον νά φύγει από τό Πολυτεχνείο καί νά πάει στήν πλατεΐα Κοτζιά καί σ' άλλους χώρους όπου μαζεύονταν έργάτες μέ σκοπό νά τούς προτρέψει νά κατέβουν σέ άπεργία. Μετά άπ' αυτό ή συνέλευση διαλύθηκε για νά ξαναρχίσει τό βράδυ τής Παρασκευής, όπως καί έγινε μόνο πού αυτή τή φορά διάρκεσε μόλις 2-3 ώρες, ίσαμε τή στιγμή πού άρχισαν νά πέφτουν τά πρώτα δακρυγόνα μέσα στό Πολυτεχνείο. Σέ όλο τό διάστημα τής Παρασκευής ή έπιτροπή, πού δ έ ν π ή γ ε π ο υ θ ε ν ά, φρόντισε σέ άρμονική συμβίωση μέ τή "Συντονιστική" νά εκδίδει στό όνομα τής συνέλευσης προκηρύξεις πού π ο τ έ δέν συζητήθηκαν άπ' αυτήν, μέ συνθήματα όπως: "50% αύξηση", "κάτω ό τιμάρλιθος" κ.τ.λ. Μετά τά γεγονότα μέσω τών έφημερίδων μάθαμε ότι ή συνέλευση άντιπροσωπεύτηκε στή "Συντονιστική" μέ δύο άντιπροσώπους (μέσα σέ δεκάδες φοιτητών άντιπροσώπων). Πρέπει νά σημειωθεΐ ότι ή συνέλευση οϋτε εΐδε, οϋτε άκουσε, οϋτε ένέκρινε κάτι τέτοιο. "Ας προστεθεΐ επίσης ότι τήν Παρασκευή τό μεσημέρι σέ στιγμή πού δέν λειτουργούσε ή συνέλευση, δύο μαρξιστές τής 'Επιτροπής έσκισαν ένα πανώ πού εΐχαν άναρτήσει οί σύντροφοί μας μέ τό σύνθημα "'Εργατικά Συμβούλια".

Τό Σάββατο καί τήν Κυριακή ή ομάδα τών συντρόφων μας συμμετεΐχε στά έκτροκα στά όποια έπιδόθηκαν κυρίως οί νεαροί έργάτες. .

Θά ήταν παράλειψη αν, κλείνοντας αυτή τή σημείωση, δέν άναφέραμε ότι ή ομάδα τών συντρόφων μας θεώρησε εκ τών ύ σ τ έ ρ ω ν ότι έτρεφε ψευδαισθήσεις τό άπόγευμα τής Παρασκευής σχετικά μέ τίς δυνατότητες μετασχηματισμοϋ τής συνέλευσης τών έργαζομένων σέ άύθεντικό ταξικό όργανο. Έκεينو πού θά μπορούσε νά κάνει, όπως εΐχε τότε διατυπωθεΐ από έναν σύντροφο, ήταν νά προτρέψει στή δημιουργία επί τόπου ενός κύκλου μερικών δεκάδων έργαζομένων-πράγμα άρκετά εύκολο εκείνη τή στιγμή-για νά καταλάβει τό κτίριο τής Γ.Σ.Ε.Ε. πού βρίσκεται επί τής Πατησίων μερικές εκατοντάδες μέτρα πέρα από τό Πολυτεχνείο, καί αν αυτό δέν ήταν έφικτό νά τό κάψει.